

Sentencja

Artykuł 6 pkt 2 dyrektywy Rady 89/105/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. dotyczącej przejrzystości środków regulujących ustalanie cen na produkty lecznicze przeznaczone do użytku przez człowieka oraz włączenia ich w zakres krajowego systemu ubezpieczeń zdrowotnych należy interpretować w ten sposób, że obowiązek uzasadnienia przewidziany w tym przepisie obowiązuje w odniesieniu do decyzji, która przedłuża wpis produktu leczniczego do wykazu produktów leczniczych objętych systemem ubezpieczenia zdrowotnego, ograniczając przy tym refundację tego produktu do określonej kategorii pacjentów.

(¹) Dz.U. C 85 z 22.3.2014.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 26 lutego 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof – Austria) – Wucher Helicopter GmbH, Euro-Aviation Versicherungs AG/Fridolin Santer

(Sprawa C-6/14) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne — Rozporządzenie (WE) nr 785/2004 — Przewoźnicy lotniczy i operatorzy statków powietrznych — Ubezpieczenia — Wymogi — Pojęcia „pasażera” i „członka załogi” — Śmigłowiec — Przewóz eksperta dokonującego detonacji lawin przy użyciu ładunku wybuchowego — Szkoda poniesiona w czasie lotu w ramach pracy — Odszkodowanie]

(2015/C 138/23)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Wucher Helicopter GmbH, Euro-Aviation Versicherungs AG

Strona pozwana: Fridolin Santer

Sentencja

- 1) Artykuł 3 lit. g) rozporządzenia (WE) nr 785/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie wymogów w zakresie ubezpieczenia w odniesieniu do przewoźników lotniczych i operatorów statków powietrznych należy interpretować w ten sposób, że osoba znajdująca się w śmigłowcu należącym do przewoźnika lotniczego Wspólnoty przewożona na podstawie umowy pomiędzy jej pracodawcą a tym przewoźnikiem lotniczym w celu wykonania konkretnego zadania, takiego jak zadanie, o którym mowa w postępowaniu głównym, jest „pasażerem” w rozumieniu tego przepisu.
- 2) Artykuł 17 ust. 1 Konwencji w sprawie ujednoczenia niektórych zasad dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego, zawartej w dniu 28 maja 1999 r. w Montrealu, podpisanej przez Wspólnotę Europejską w dniu 9 grudnia 1999 r. na podstawie art. 300 ust. 2 WE, zatwierdzonej w jej imieniu na mocy decyzji Rady 2001/539/WE z dnia 5 kwietnia 2001 r., należy interpretować w ten sposób, że osoba będąca „pasażerem” w rozumieniu art. 3 lit. g) rozporządzenia nr 785/2004 jest również „pasażerem” w rozumieniu art. 17 owej konwencji, jeżeli osoba ta była przewożona na podstawie „umowy przewozu” w rozumieniu art. 3 wskazanej konwencji.

(¹) Dz.U. C 129 z 28.4.2014.